

The Glorious Proclamation மகிமையான அறிவிப்பு (பிரகடனம்)

லூக்கா 2:1-20

“இன்று கர்த்தராகிய கிறிஸ்து என்னும் இரட்சகர் உங்களுக்கு தாவீதின் ஊரிலே பிறந்திருக்கிறார்.” லூக்கா 2:11

பெத்லகேமின் வயல்வெளியிலிருந்து மேய்ப்பார்களுக்கு தேவதூதர்களின் செய்தி, அறிவிலும் கிருபையிலும் ஒவ்வொரு தேவனுடைய பிள்ளையின் வளர்ச்சிக்கு தக்கதாக அதிகமதிகமாக விலையுயர்ந்ததாக ஒலிக்கிறது. யுகங்களின் தேவனுடைய மகா திட்டத்தின் நீளம் மற்றும் அகலத்தின் அவரது புரிந்துகொள்ளும் கண்களும் காதுகளும் அதிகமாக திறந்திருப்பதால் அந்த தீர்க்கதரிசன செய்தி ஒரு முழு சுவிசேஷ செய்தியின் சுருக்கமாக மிகவும் உயர்வாக கருதப்படுகிறது. நமது இரட்சகரின் பிறப்பும் அந்த செய்தியின் ஆதாரமாக அமைந்திருக்கிற அந்த மகா நிகழ்வு நமது கவனத்திற்கு அடிக்கடி வருவதில்லை.

இரட்சகரின் பிறந்த நாள் டிசம்பர் 25 இல்லை என்பதினால் அல்ல. ஆனால் கன்னி மரியாள் கர்ப்பந்தரிக்கிற செய்தி காபிரியேல் தூதனால் அறிவிக்கப்பட்டதிலிருந்து ஒன்பது மாதத்திற்கு பிறகு நமது கர்த்தர் பிறந்தது ஏறக்குறைய அக்டோபர் 1 ஆம் தேதியாக இருக்கிறது. மனுக்குலத்திற்கு பெரிய காரியங்களை செய்த மகான்களுடைய பிறப்பு, இறப்பு, மற்றும் உயிர்த்தெழுதல் ஆகியவை மனித குடும்பத்திற்கு மிகவும் முக்கியமானதானதால் இவைகள் எந்த நாளும், ஒவ்வொரு நாளும் நினைவுகூரப்பட்டு கொண்டாடப்படலாம். பெரும்பாலான கிறிஸ்தவர்கள் டிசம்பர் 25ஐ நமது கர்த்தரின் பிறந்த நாளாக கொண்டாடுவதை வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகையால் நாம் இதை எதிர்க்க தேவையில்லை. ஆனால் அவர்களுடன் சேர்ந்து மனக்களிப்புடன் கொண்டாடி, ஒருவருக்கொருவர் அன்பளிப்புகளையும் நினைவுப் பொருட்களையும் கொடுத்துக் கொண்டு, இப்படியாக, நமது இரட்சிப்புக்காக அன்பு மற்றும் தயவின் அன்பளிப்பாக தேவ குமாரனை மனுக்குலத்திற்கு கொடுத்த தெய்வீக கிருபையின் மாதிரியை பின்பற்றுவோம்.

நான்காயிரம் ஆண்டுகளுக்கு மேலாக தேவனால் வாக்களிக்கப்பட்ட அந்த குழந்தையானது துணிகளால் சுற்றப்பட்டு மனுக்குலத்தின் இரட்சிப்புக்காக கொடுக்கப்பட்டிருந்தது. ஏதேனில் தகப்பன் ஆதாமின் கீழ்ப்படியாமையினால் உலகத்தின் மேல்வந்த பாவம் மற்றும் மரணமாகிய மகா சாபமானது இறுதியாக நீக்கப்பட்டுப்போகும் என்றும் சாபத்திற்கு பதிலாக ஜீவனை அளிக்கும் ஓர் ஆசீர்வாதம் வரும் என்றும் அறிவிக்கப்பட்டது. பல்வேறு நிழல்கள், முன்னடையாளங்கள் மற்றும் உருவகங்களினால் வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட இந்த பாடமானது விசேஷித்த விதமாக தெய்வீக சலுகைப் பெற்றிருந்த உடன்படிக்கைக்கு உள்ளான ஜனங்களாகிய யூதர்களிடையே நமது கர்த்தரின் பிறப்பு வரை ஒரு யுக காலமாக வந்திருந்தது. யூதர்கள் வியாபார சிந்தையுடையவர்களாயிருந்ததால், அவர்கள் நாகரீகமடைந்த உலகின் எல்லாபிடங்களிலும் காணப்பட்டார்கள். ஆகையால் அவர்கள் ஒவ்வொருவரிடமும் ஒரே தேவன், மேசியா மூலமாக இஸ்ரவேலருக்கு இரட்சிப்பு வரும் என்கிற நம்பிக்கை இருந்தது. ஆகையால் நமது கர்த்தர் பிறந்த அந்த சமயத்தில் சீக்கிரத்தில் வருகிற மேசியா என்று “எல்லா மனிதராலும் எதிர்பார்க்கப்பட்டது” என்று வாசிக்கிறோம். இந்த எதிர்பார்ப்பு நிச்சயமாக தானியேலின் தீர்க்கதரிசனத்தின் விளக்கத்தினால் கட்டப்பட்டது. இதன் மூலம் நமது கர்த்தர், இஸ்ரேல் மற்றும் உலகத்தின் உண்மையான மகா ராஜாவாக அபிஷேகம் பெற்றதும், உண்மையான மகா பிரதான ஆசாரியராக அபிஷேகம் பெற்றதும், பரிசுத்த ஆவியின் ஜெரிப்பித்தலை பெற்று தமது வேலைக்காக தமது அர்ப்பணிப்பை செய்ததும் அவர் முப்பது வயது ஆன போது என்பதை நாம் இப்பொழுது தெளிவாக பார்க்கிறோம்

பெத்லகேம் முதல் நாசரேத் வரை

பழங்காலங்களில் மகிமையான நகரங்களும் இடை நிலையான நகரங்களும் இருந்தன. நாசரேத் இடை நிலையான நகரமாகவும் பெத்லகேம் மகிமையான நகரமாகவும், இஸ்ரவேலின் பிரியமான ராஜாவாகிய தாவீதின் நகரமாகவும் இருந்தன. நமது கர்த்தரின் தாய் மரியாளும் அவளது கணவன் யோசேப்பு இருவரும் தாவீதின் வம்சத்தில் வந்தவர்கள் என்றும், மேசியா பெத்லகேமில் பிறப்பார் என்று முன்னுரைக்கப்பட்ட தீர்க்கதரிசன நிறைவேறுதல் தற்செயலாக நடந்தது போல காணப்படுகிறதென்றும் வேத வாக்கியங்கள் விளக்குகின்றன. (மீகா 5:2)

அந்த சமயத்தில் அகில உலகத்தையும் ரோமர்கள் ஆண்டு வந்தனர். யூதர்களும் அவர்களுக்கு கீழ்ப்பட்டு இருந்தனர். வருகிற மேசியா தங்களை ரோமர்களிடமிருந்து விடுவித்து உலக ராஜ்யமாகிய அவரது ராஜ்யத்தில் அவர்களை ஆளுகிறவர்களாக ஆக்குவார் என்று அமைதியற்று எதிர்பார்த்திருந்தனர். இந்த நேரத்தில் ரோமாபுரியின் மகா ராஜாவாக அகஸ்து ராயன் ஆண்டு வந்தான். அவன் வரிவிதிப்பு முதலானவைகளுக்காக உலக முழுவதற்கும் ஜனத்தொகை கணக்கெடுக்கும்படி கட்டளையிட்டான். ராஜாவின் இந்த கட்டளைக்கிணங்க யோசேபும் மரியாளும் தங்களது பெயர்களை பதிவு செய்வதற்கு தங்களது சொந்த ஊருக்கும் சென்றார்கள். அந்த சமயத்தில் இயேசு பிறந்தார் என்று லூக்கா நமக்கு கூறுகிறார். ஒரே சமயத்தில் ஜனங்களின் மகா கூட்டத்தினால் சத்திரத்தில் இடம் இல்லாததால் அதன் மாட்டுத் தொழுவத்தை தங்குவதற்கு சிலர் பயன்படுத்தினர். யோசேபும் மரியாளும் காலதாமதமாக வந்ததால் இந்த சாதாரண, எளிமையான இடத்தில் தங்க வேண்டியிருந்தது. இப்படியாக சீக்கிரத்தில் இந்த உலகை ஆளப்போகிற ராஜ்யத்தின் மகிமையின் ராஜாவின் மாம்சீக பிறப்பு மாட்டுத்தொழுவத்தில் நடந்தது. குழந்தை தீனித்தொட்டியில் போடப்பட்டது.

தேவதூதர்களும் மேய்ப்பார்களும்

மேசியாவாகிய இயேசுவின் பிறப்பை சர்வவல்லவர் உயர்ந்த மேய்ப்பார்களுக்கு தூதர்கள் மூலமாக அறிவித்தார். இந்த செய்தி காலங்காலமாக ஒலித்து நமது காதுக்கு வந்து சேர்ந்திருக்கிறது. எந்த அளவுக்கு அதன் பொருளை நாம் உணர்ந்து கொள்ளுகிறோமோ அந்த அளவுக்கு நம்மை அது சிலிரிக்க வைக்கிறது. முதலாவது ஒரு தனிப்பட்ட தூதன் மேய்ப்பார்களுக்குத் தோன்றி, அவர்களது பயத்தை நீக்கி, “பயப்படாதிருங்கள். இதோ, உங்களுக்கு நற்செய்தியை கொண்டு வந்திருக்கிறேன்” என்றான். விசேஷமாக கர்த்தரிடத்திலிருந்து வெளிப்படுத்தல் வரும்போது, மனித மனிதில் பயம் ஆதிக்கம் செலுத்துவது இயற்கையானதாக காணப்படுகிறது. சர்வ வல்லவரும் அவரது பிரமாணங்களும் பரிபூரணமானவர்கள் என்பதையும் மனிதர்கள் அவர்கள் இனத்தின் உயர்ந்த நிலையில் இருந்தாலும் அபூரணர்கள் என்பதையும் உணருகிறார்கள். சர்வ வல்லவரின் சாபமும் தண்டனையும் தங்கள் மேல் விழுந்திருக்கிறது என்றும் பாவகாரியங்கள் தொடர்ந்து அதிகரித்து வருவதால் இன்னும் சாபமும் தண்டனையும் அதிகரிக்கும் என்றும் இயற்கையாகவே உலகமானது பயப்படுகிறது. தெய்வீக பண்பும் திட்டமும் நன்கு அறிவிக்கப்பட்ட சிலரைத்

தவிர மற்ற அனைவரிடமும் இது உண்மையாக இருக்கிறது. இப்படியாக மதம் என்பது பொதுவாக உலகில் வெறுப்பை உண்டாக்கக் கூடியதாக இருக்கிறது. மதத்தைப் பற்றிய காரியத்தை தவிர்க்க விரும்புகிறார்கள். அதிக அறிவு மற்றும் தண்டனையைப் பற்றிய திகிலும். குற்ற உணர்வுமே இதற்கு காரணம்.

அந்த காலத்தில் தேவதூதர்கள் கூறியது போல உலகத்தினர் பயப்படுவதைக் காட்டிலும் தேவன் உயர்ந்தவர் என்று உலகத்துக்கு உறுதியளிப்பது இன்றைய உண்மையான தேவனுடைய பிள்ளைகளின் வேலையாக இருக்கிறது. ஆதாமின் அபூரணம் மற்றும் தண்டனைக்குள்ளான அனைத்து சந்ததியினரின் மேல் வந்த சாபம் மற்றும் நீதியான மரண தண்டனையிலிருந்து இரட்சிக்கும்படி தேவன் இவ்வளவாய் உலகத்தில் அன்பு கூர்ந்ததை நாம் அறிவிக்க வேண்டும்.

“சுவிசேஷம்” என்ற வார்த்தையின் இன்னொரு மொழிபெயர்ப்பு “நற்செய்தியாகும்.” சுவிசேஷம் என்பது எப்படி உண்மையிலேயே நற்செய்தியாக இருக்கிறது! ஐயகோ! தங்களை தேவனுடைய ஊழியக்காரர் என்று கூறுபவர்கள் உத்தரிக்கும் ஸ்தலம் மற்றும் நித்திய ஆக்கினை போன்றவை உண்டு என்று கூறி தேவனுடைய குணத்தையும் அவரது வசனத்தையும் தவறாக அறிவிக்கிற அவர்களது இருண்டகால பல்வேறு போதனைகளுக்கு சுவிசேஷம் (நற்செய்தி) என்ற வார்த்தையை பயன்படுத்துகிறார்கள். நாம் இந்த தப்பறையான கருத்துகளிலிருந்து விலகி, சுவிசேஷம் என்பது நற்செய்தி என்ற சத்தியத்தை பெறுவோமாக. இந்த செய்தி எல்லா ஜனத்துக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தி என்று தேவதூதன் விவரித்தான். நாம் இதற்கு முன் கொண்டிருந்த எந்த எண்ணங்களைக் காட்டிலும் தேவனுடைய திட்டம் பரந்து, விளிந்து ஆழமான, மகா பெரியதாக இருக்கிறது. ஆ, தேவனுக்கு ஸ்தோத்திரம். தற்போது கேட்கிறதற்கான காதுகளையும், காண்கிறதற்கான கண்களையும் பெற்றிருக்கிற சிலருக்கு மட்டுமே இந்த சுவிசேஷ செய்தி நற்செய்தியாக இராமல், தேவனுடைய ஏற்ற காலத்தில் எல்லா ஜனத்துக்கும் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தியாக இருக்கும்.

ஆதாமின் சந்ததியாக இருப்பதினால் ஒவ்வொருவரும் அவரது வீழ்கையிலும் மரண சாபத்திலும் பங்கு பெற்றது போல கர்த்தராகிய இயேசு கொடுத்ததும் கல்வாரியில் நிறைவேற்றினதுமான மகா இரட்சிப்பின் பலியில் ஆதாமின் ஒவ்வொரு அங்கமும் உட்படுத்தப்பட்டார்கள். கிறிஸ்துவுக்குள்ளான தேவனுடைய திட்டம் சரியாக கிரியை நடப்பித்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதும் அது நிறைவேற்றி முடிக்கப்படும் என்பதும் எல்லாருக்குமான மகா சந்தோஷத்தை அர்த்தப்படுத்துகிறது. இந்த சந்தோஷ செய்தி நமது ஆண்டவர் பிறந்த கணமே கொடுக்கப்பட்டது. ஏனெனில் அவர் ஒருவரால் மட்டுமே தெய்வீக நோக்கம் மற்றும் திட்டத்தின் அனைத்து மகிமையான காரியங்களும் முடிவாக நிறைவேற்றப்படும்.

செய்தியின் காரணமும் நியாயமும்

மாறாத தேவன் ஏன் ஒரு சாபத்தை அறிவித்துவிட்டு, அதை நடைமுறைபடுத்த வேண்டியிருக்கும்போது, காரியங்களை மாற்றி சாபத்திற்கு பதிலாக ஆசீர்வாதத்தை தருகிறார் என்று விவேகமான ஜனங்கள் அறிந்து கொள்வதற்கான கவனத்தை செய்தியானது ஈர்க்கிறது. தூதுவர்கள் தெய்வீக திட்டத்தின் தத்துவத்தை கூறுகிறார்கள். “இன்று கர்த்தராகிய கிறிஸ்து என்றும் இரட்சகர் உங்களுக்கு தாவீதின் ஊரிலே பிறந்திருக்கிறார்.” தேவன் தாம் நீதியுள்ளவரும், இயேசுவினிடத்தில் விசுவாசமாயிருக்கிறவனை நீதிமானாக்குகிறவருமாய் எப்படி இருக்க முடியும் என்பதற்கான முழு சுவிசேஷ அறிக்கைக்கான விளக்கத்தை நாம் அங்கே பெற்றிருக்கிறோம். “இரட்சகர்” என்ற வார்த்தை இங்கே ஜீவனை அளிப்பவர் என்பதை குறிக்கிறது. மரணமானது பாவத்தின் சம்பளமாக மனித இனத்தின்மேல் சாபமாக இருக்கும்போது, பிறந்திருந்த மேசியா, மனுக்குலத்திற்கு திரும்ப ஜீவனைக் கொடுத்து தப்புவிக்கிறவராக இருப்பார் என்கிற உண்மை எவ்வளவு அழகாக இருக்கிறது. அவர் எப்படி ஜீவனைக் கொடுப்பார் என்கிற விளக்கம் அங்கே கொடுக்கப்படவில்லை; அந்த சமயத்தில் அது அவசியமும் இல்லை. ஆனால் இப்பொழுது அபிவிருத்தியின் வெளிச்சத்தில் புதிய ஏற்பாட்டில் பரிசுத்த ஆவியின் மூலமாக கொடுக்கப்பட்டுள்ள விளக்கத்துடன், ஆதாம் மற்றும் அவனது தண்டனையை இப்படியாக உடனே பகிர்ந்து கொண்ட அனைவருக்கும் எதிரான தெய்வீக நீதியை எப்படி அநீதியுள்ளவர்களுக்கு பதிலாக நீதியுள்ளவராக மரித்து தம்முடைய ஜீவனை தாமாக முன் வந்து பலி கொடுத்து முடித்தார் என்பதை நாம் இப்பொழுது காண்கிறோம்.

இயேசுவின் பிறப்பில் உருவெடுக்க ஆரம்பித்த நமக்கான இரட்சிப்பின் தெய்வீக திட்டத்தை உண்மையிலேயே நாம் அதிகமாக பார்க்கிற அளவுக்கு மானிட பிள்ளைகளின் மேல் தேவனுடைய தயவுக்காக நன்றியுடன் பரலோக தேவனை துதிக்கும் தேவதூதர்களின் பாட்டோடு நாமும் உற்சாகத்துடன் ஆர்ப்பரிப்பதை உணருகிறோம். பெதலகேமில் பிறந்திருக்கிற குழந்தை எதிர்கால மீட்பராக இருப்பதும், வளர்ந்து முப்பது வயதில் மனித பருவத்தை அடையும் வரை தமது வேலையை செய்ய இன்னும் அபிவேகம் பண்ணப்படாமல் இருப்பதும் பாதகமில்லை; தமது மூன்றரை வருட பூமிக்குரிய ஊழியத்தில் தமது ஜீவனை படிப்படியாக கொடுத்து கல்வாரியில் நிறைவேற்றவேற்றுவது அவசியமாயிருந்தது என்பதும் பாதகமில்லை; அவரது உயிர்த்தெழுதல் இன்னும் மூன்று நாளுக்கு பிறகு என்பதும், பரலோகத்திற்கு எழுந்தருளுவது நாற்பது நாட்களுக்கு பிறகு என்பதும், பொதுவான ஆசீர்வாதம் இன்னும் ஏறக்குறைய பத்தொன்பது நூற்றாண்டுகள் தள்ளிப்போவதும் பாதகமல்ல. இரட்சிப்பின் தெய்வீக திட்டம் முதல் அரும்பில் இருக்கும் போதே தேவதூதர்கள் பாடி ஆர்ப்பரிப்பதினால் முடிவான பலனில் விசுவாசமாயிருக்கும் அனைவரும் சொல்லமுடியாத சந்தோஷத்துடனும் களிப்புடனும் பரலோக தேவனுக்கும் நமது கர்த்தராகிய அவருடைய குமாரனுக்கும் துதி செலுத்தலாம்.

தேவதூதர்கள் செய்தியைக் கொடுத்திலிருந்து பத்தொன்பது (குற்போது இருபது) நூற்றாண்டுகள் உருண்டோடியிருந்தாலும், “சிறுமந்தையில்” இருந்து விசுவாச கண்களையும், விசுவாச காதுகளையும் பெற்றிருக்கிற அனைவரது விசுவாசத்தின்படி ஒரு குறிப்பிட்ட அளவே நிறைவேறியிருக்கிறது. ஆனால் தெய்வீக திட்டத்திற்கு நிந்தையாகவும், தெய்வீக குணலட்சணத்திற்கு அவமரியாதையாகவும் மகா துக்க செய்தி கிறிஸ்துவின் நாமத்தில் கிட்டதட்ட அனைத்து ஜனங்களுக்கும் பரவியிருக்கிறது. அந்த செய்தி சந்தோஷத்தை எடுத்துச் செல்வதற்கு பதிலாக வருத்தத்திற்குரிய, துக்ககரமான செய்தி விசேஷமாக அன்பான இருதயம் உள்ளவர்களிடத்திற்கும் அதிக பெருந்தன்மையுள்ளவர்களிடத்திற்கும் சென்றிருக்கிறது. கர்த்தராகிய இயேசுவைப் பற்றிய நல்ல அல்லது கெட்ட செய்தி எல்லா ஜனங்களுக்கும் போய்ச் சேரவேயில்லை என்று நாம் கூறலாம். பத்தொன்பது நூற்றாண்டு கால பிரச்சாரத்திற்கு பிறகு இப்போது, சொற்பமான மனித குடும்பங்களே, நாம் இரட்சிக்கப்படும்படிக்கு “வேறொரு நாமம் கட்டளையிடப்படாமல்” வானத்தின் கீழெங்கும் கட்டளையிடப்பட்ட அவரது நாமத்தை கேள்விப்பட்டிருக்கிறார்கள். (அப்போஸ்தலர் 4:12)

கிறிஸ்துவை தங்களது இரட்சகராக உண்மையாகவே ஏற்றுக்கொண்டிருப்பவர்களிடத்திற்கும் இன்றைய நாளில் அவரிடத்தில் கனிசூகிரவர்களிடத்திற்கும் தேவனுடைய இரட்சிப்பு தங்களது இருதயத்தில் ஆரம்பித்திருப்பதை விசுவாசத்தினால் காண்கிறவர்களிடத்திற்கும் வந்திருக்கிற இன்னும் வானத்தின் கீழெங்கும் முழுமையாக புர்த்தியடைய வேண்டியிருக்கிற இரட்சிப்பைக் குறித்து நாம் என்ன சொல்லுவோம்?

இதை அப்போஸ்தலர் நம்பிக்கையினால் உண்டாகும் இரட்சிப்பு என்கிறார். அவரது வார்த்தையாவது: “நம்பிக்கையினாலே நாம் இரட்சிக்கப்பட்டிருக்கிறோம்.” (ரோமர் 8:24) உண்மையிலேயே நாம் இரட்சிக்கப்படவில்லை. இன்னும் நாம் பாவம், வலி, வெட்கம், அழகை மற்றும் மரணம் ஆகியவற்றால் சூழப்பட்டிருக்கிறோம். சாபமானது இன்னும் நீக்கப்படவில்லை. தேவனுடைய பிள்ளைகள் அனைவரும் விசுவாசத்தினாலும், நம்பிக்கையினாலும் இரட்சிப்பை பெற்றிருக்கிறார்கள். எனினும் எதிர்கால இரட்சிப்பு, மரித்தோரின் உயிர்த்தெழுதல், உண்மையுள்ளவர்களுக்கு வாக்குத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட கனம், மகிமை மற்றும் சாகாமையில் பங்குபெறுதல் ஆகியவைகளை எதிர் நோக்குதல் மிகவும் உறுதியுடனும் தெளிவாகவும் இருக்கிறது. இதைப் பெற்றிருப்பவர்கள், சோதனைகள், துன்பங்கள், பலவீனங்கள் மற்றும் மனுக்குலத்தின் மேல் இருக்கிற சாபத்தினால் உண்டாகும் சாதகமற்ற நிலைமைகளிலும் சொல்ல முடியாத சந்தோஷத்தினாலும் முழுமையான மகிமையுடனும் கனி கூருகிறார்கள்.

நற்செய்தியின் தீர்க்கதரிசனம்

ஆம், தேவதூதர்களின் செய்தியானது, ஆயிர வருட யுகத்தில் சபைக்கும் உலகத்திற்கும் நிறைவேற்றப்படவேண்டிய நற்செய்தியின் ஒரு தீர்க்கதரிசனமாக இருந்தது. முதலாவது சபையானது ஆசீர்வாதத்தை பெற வேண்டியிருக்கிறது. ஆசீர்வதிக்கப்பட்டவர்களும் பரிசுத்தவான்களுமே முதலாம் உயிர்த்தெழுதலில் இருப்பார்கள். அவர்கள் உயிர்த்து, ஆயிர வருட யுகத்தில் கிறிஸ்துவுடன் அரசாளுவார்கள். அதில் சாத்தான் கட்டப்பட்டிருப்பான். அப்பொழுது சத்தியம் மற்றும் நீதி ஆகிய நல்ல சக்திகள் பூமியில் விழிப்புணர்வை உண்டாக்கும். சபையின் மீட்பு ஆயிர வருட யுக நாளின் அதிகாலையில் வரும். இது குறித்து தீர்க்கதரிசி கூறுகிறதாவது: “அதிகாலையிலே தேவன் அதற்கு சகாயம் பண்ணுவார்.” (சங்கீதம் 46:5)

இப்பொழுது காண்கிற, இப்பொழுது நம்புகிற இப்பொழுது சொல்ல முடியாத சந்தோஷத்தினால் கனிசூறுகிற நமக்கு முன் வைக்கப்பட்டிருக்கிற சுவீசேஷத்தின் மகிமையான நம்பிக்கையில் நாம் கனிசூறுகிறபடியால், தெய்வீக தயவும் அன்பும் இப்படிப்பட்ட நீளமுடையதாக, அகலமுடையதாக, உயரமுடையதாக, ஆழமுடையதாக இருப்பதில் நாம் சந்தோஷப்படுகிறோம். நம்மை நேசித்து, நம்மை தமது விலையேறப் பெற்ற இரத்தத்தினால் விலைகொடுத்து வாங்கினவர் மூலமாக ஆதாமின் சந்ததி ஒவ்வொரு அங்கத்தினருக்கும் ஆசீர்வாதத்தை அளிக்கும்படி மனுக்குல உலகம் முழுவதிலும் இவை சூழ்ந்திருக்கிறது.

தேவதூதனின் இந்த தீர்க்கதரிசனமானது, ஆயிர வருட யுகத்தில் நிறைவேறும், முன்னரே நம்மை தமது பலியினால் மீட்டிருக்கிற மகா இரட்சகர், இராஜாவாக, மகிமையடைந்த மேசியாவாக நின்று, மானிட இனத்தின் ஒவ்வொரு அங்கத்தினரையும் ஆசீர்வதிக்கவும் உயர்த்தவும் அவரது நீதியான அரசாட்சியை ஸ்தாபிப்பார். “உலகத் தோற்ற முதல் தேவன் தம்முடைய பரிசுத்த தீர்க்கதரிசிகளெல்லாருடைய வாக்கினாலும் உரைத்தவைகளெல்லாம் நிறைவேறித் தீருங்காலங்கள்” என்ற அப்போஸ்தலரின் வார்த்தைகளுக்கு இசைவாக சொல்லப்பட்ட இளைப்பாறுதலின் காலங்களாக அவைகள் இருக்கும். (அப்போஸ்தலர் 3:19-21) கர்த்தர் உலகின் நம்பிக்கையை அதன் நீதியான வேலைகளின் அடிப்படையில் வைத்திருந்தால் நாம் உண்மையில் பயப்பட்டிருக்க வேண்டும். உண்மையிலேயே உலகத்தைப்பற்றி எந்த அளவுக்கு அதிகமாக நாம் தெரிந்திருக்கிறோமோ அந்த அளவுக்கு குறைவான நம்பிக்கையை பெற்றிருப்போம். ஆனால் மாறாக, கர்த்தர் எதிர்கால ஆசீர்வாதங்களை உலகத்தின் நீதியான வேலைகளில் வைக்காமல், தனது குமாரனின் பலியின் தகுதியின் அடிப்படையில் வைத்திருக்கிறார் - கர்த்தராகிய மேசியா என்னும் இரட்சகர் உங்களுக்காக பிறந்திருக்கிறார்.

வரும் யுகத்தின் ஆசீர்வாதங்கள் எப்படி நமது சந்தோஷத்தைக் கூட்டுகின்றன. இப்பொழுது சபையாக, “தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களாக” மனிதர்களிடமிருந்து கூட்டிச் சேர்க்கப்பட்டு வருகிற “சிறுமந்தையின்” மேல் உள்ள அக்கறையினால் இந்த சுவீசேஷ யுகத்தின் சோதனைகளும் கஷ்டங்களும் தெய்வீக மேற்பார்வையின் கீழாக இருக்கின்றன. நமது மணவாளனும், நமது நம்பிக்கையும் நமது கர்த்தருமாகிய தேவனுடைய பிரியமான குமாரனின் குணலட்சண சாயலிலும், பரிசுத்த ஆவியின் கிருபையிலும் கணிகளிலும் அபிவிருத்தி அடைவதற்கு உருவேற்படுத்தலும் மெருகேற்றுவதுமாகிய தற்கால சோதனைகளும் துன்பங்களும் எப்படி அவசியமாக இருக்கிறது என்பதை நாம் பார்க்கிறோம். ஆட்டுக்குட்டியானவரின் மனைவியாகவும் மணவாட்டியாகவும் இருக்கப்போகிற உலகத்திலிருந்து அழைக்கப்பட்டு, தெரிந்து கொள்ளப்பட்டவர்களின் எண்ணிக்கை சீக்கிரத்தில் நிறைவடைந்து அவர்களது மகிமைக்குள் நுழைவார்கள் என்கிற எண்ணம் எவ்வளவு சந்தோஷமாக இருக்கிறது. அவர்கள், ஆசீர்வாதம் மற்றும் உயர்த்துதல் போன்ற தெய்வீக கிருபையை உலகுக்கு விரிவுபடுத்துகிறதில் தங்களது கர்த்தரும் ஆண்டவருமானவருடன் சலுகையை பெறுவார்கள் என்கிற எண்ணம் எவ்வளவு விலையேறப்பெற்றதாயிருக்கிறது. இப்படிப்பட்ட உயர்ந்த கனம் அல்லது சலுகை அல்லது ஆசீர்வாதம் யாருக்காவது வரக்கூடுமா?

“உன்னதத்திலிருக்கிற தேவனுக்கு மகிமையும், பூமியிலே சமாதானமும், மனுஷர்மேல் பிரியமும் உண்டாவதாக” என்று மேய்ப்பர்களுக்கு பரமசேனையின் திரள் தோன்றி துதித்தபோது இருந்த தேவ தூதனால் மிகுந்த சந்தோஷத்தை உண்டாக்கும் நற்செய்தியை அறிவித்த பிறகு இது சாத்தியமாயிற்று. இது கூட ஒரு தீர்க்கதரிசனம். இது இன்னும் நிறைவேறவில்லை. ஆனால் தேவனுடைய ஏற்ற காலத்தில் இதன் ஒவ்வொரு காரியமும் நிறைவேறும். இது மிகவும் சமீபத்தில் இருக்கிறது. வாசலருகே இருக்கிறது என்று நாம் விசுவாசிக்கிறோம். உன்னதத்திலே தேவன் மகிமையையும், பூமியிலே மனுஷரிடத்தில் சமாதானத்தையும் இன்னும் உண்டாக்கவில்லை. இதற்கு மாறாகவே இருக்கிறது. தேவனுடைய நாமம் தூஷிக்கப்படுகிறது; இழிவான முறையில் தேவனுடைய நாமத்தை வீணிலே வழங்குகிறவர்களாலும் பிசாசுகளை தங்கள் தெய்வங்களாக நினைத்து அவர்களை வணங்குகிற புறஜாதிகளாலும் மாத்திரமல்ல. கிறிஸ்தவ ஜனங்களாலும் தேவனுடைய நாமம் அனுதினமும் தூஷிக்கப்படுகிறது. தேவதூஷணம் என்பது அவமரியாதையாக மற்றவர்களை தவறாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்துவது என்று அறியப்படுகிறது. தேவன் நம்மிடம் கருணையுள்ளவராயிருக்கிறார். ஏதாவது ஒரு சமயத்தில் அல்லது மற்ற சமயத்தில் நம்மில் ஒவ்வொருவரும் பரிசுத்த நாமத்தை தூஷித்திருக்கிறோம். அதாவது தெய்வீக திட்டத்தையும் தெய்வீக குணலட்சணத்தையும் தவறாக போதித்து, தேவனுடைய அன்பையும், தயவையும், நியாயத்தையும் மற்றும் சத்தியத்தையும் தவறாக சித்தரித்து, பாவத்தில் பிறந்து, துர்க்குணத்தில் உருவாகி, அக்கினி பொறிகள் மேலே பறக்கிறது போல பாவத்தில் பிறந்த அவரது மகா திரளான ஜனங்களுக்காக நித்திய வேதனையை திட்டமிட்டவரும் உருவாக்கினவரும் மற்றும் நிலைநிறுத்தினவரும் என்று கூறி அவரை தூஷித்திருக்கிறோம்.

ஆனால் கர்த்தர் நம்மேல் தயவாயிருந்தார். ஏனெனில் அதை அறியாமல் செய்தோம். அதேபோல் நாம், அறியாமல் தேவனை தவறாக

போதிக்கிறவர்களிடத்தில் நாம் மனதுருக்கமாக இருக்க வேண்டும். தேவனுடைய அன்பின் நீளத்தையும் அகலத்தையும் உயரத்தையும் ஆழத்தையும் புரிந்து கொள்ளும்படியான அவர்களது கண்கள் மிகவும் அகலமாக திறப்பதற்கு ஏதுவாக நமது சக்தியை தொடர்ந்து பயன்படுத்த வேண்டும்.

இப்படியாக பூமியில் சமாதானமும் மனுஷர்மேல் பிரியமும் இரட்சகரின் பிறப்பை தொடர்ந்து உடனே வராமல் தூரமாய் இருக்கிறது என்பதை கவனித்து, இது ஒரு தீர்க்கதரிசனம் என்றும் அது ஆயிர வருட யுகத்தில் நிறைவேறும் என்றும் பகுத்துணர வேண்டும். அநேகர் இந்த வசனத்தை “பூமியில் மனுஷர்களுக்கிடையே சமாதானம், அவர்களில் அவர் மிகவும் சந்தோஷப்படுவார்” என்றும் மாற்றி மொழி பெயர்க்க விரும்பியிருக்கிறார்கள். இப்படியாக அவர்கள் மாற்றி மொழி பெயர்த்தாலும், அது உண்மையாயிராது. ஏனெனில் கர்த்தருடைய பிள்ளைகளுக்குக் கூட பூமியிலே சமாதானமில்லை. எப்படிப்பட்ட சமாதானத்தை அவர்கள் தங்கள் இருதயங்களில் பெற்றிருந்தாலும், அது அவர்கள் கர்த்தரின் மேலும் அவர் வாக்குத்தத்தம் பண்ணியிருந்த மகிமையானவைகளின் மேலும் வைத்த விசுவாசத்தினாலேயாகும். தேவ பக்தியாய் நடக்க மனதாயிருக்கிற யாவரும் துன்பப்படுவார்கள் என்றும், ஒரு மனுஷனுக்குச் சத்துருக்கள் அவன் வீட்டாரே என்றும் நமக்கு உறுதியளித்து நமது கர்த்தரும் அப்போஸ்தலர்களும் இதற்கு சாட்சியமளித்தார்கள். (2 தீமோத்தேயு 3:12; மத்தேயு 10:36) வசனத்தின் சாட்சியத்தில் நாம் குழப்பமடையாமலும் அதை சுருக்காமலும் இருப்போமாக. ஆனால் விசுவாசக் கண்களோடு கிறிஸ்துவின் நாளுக்காக நாம் எதிர்நோக்கியிருப்போமாக. அதில் இந்த மகிமையான காரியங்கள் அனைத்தும் நிறைவேறும்; அதில் அப்போஸ்தலர் குறிப்பிட்டது போல, வேதனைப்படும் சர்வ சிருஷ்டிகளிடமிருந்து சாபத்தை நீக்கி, தேவ கிருபையை கொண்டு வந்து, கர்த்தரின் மகிமையான அறிவுடன் சமாதானம் முழு உலகத்தையும் உண்மையிலேயே நிரப்பும். (ரோமர் 8:22)

ஆயிர வருட யுகத்தின் ஆரம்பத்தில் கூட இந்த தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறாது, மனுக்குலம் ராஜ்ய ஒழுங்குகளினால் பாவம், வியாதி, வலி, துக்கம் மற்றும் மரணம் ஆகியவைகளிலிருந்து விடுவிக்கப்பட்டு, ஆதாம் இழந்த எல்லாவற்றிலுமிருந்து உயர்த்தப்பட்டு அந்த யுகம் முடியும் வரை இந்த தீர்க்கதரிசனம் நிறைவேறாது; உண்மையிலேயே உன்னதமான தேவனுக்கு மகிமை உண்டாகும் வரைக்கும், மனிதரிடையே சமாதானம் உண்டாகும் வரைக்கும் இது நிறைவேறாது. தேவனுடைய நீதியை கிறிஸ்துவில் கண்ட பிறகும் கூட முழு மனுக்குலமும் தெய்வீக அன்பையும், கிருபையையும் அறிந்து கொள்ளும் என்று நாம் புரிந்து கொள்ளக்கூடாது. மாறாக, தேவ கிருபைக்கும், நித்திய ஜீவனுக்கும் தகுதியின்மையை நிரூபிக்கும் ஒரு வகுப்பார் இருப்பார்கள் என்று வேத வாக்கியங்கள் போதிக்கின்றன. இப்படிப்பட்டவர்கள் இரண்டாம் மரணத்தில் ஜனத்திலிருந்து முற்றிலுமாக அழிக்கப்படுவார்கள் என்று சந்தோஷத்துடன் நாம் அறிகிறோம். இப்படியாக முடிவாக, ஆயிர வருட யுக முடிவில், சாத்தானும், தெரிந்தே பாவம் செய்பவர்களும், அழிக்கப்படும் பொழுது வானத்திலும் பூமியிலும், பூமியின் கீழுமிருக்கிற சிருஷ்டிகள் யாவும் சிங்காசனத்தில் வீற்றிருக்கிறவருக்கும், ஆட்டுக்குட்டியானவருக்கும் ஸ்தோத்திரமும் கனமும் மகிமையும் வல்லமையும் சதாகாலங்களிலும் உண்டாயிருப்பதாக என்று வேதவாக்கியம் அறிவிக்கிறபடி சொல்லக்கேட்கும் பொழுது அந்த நேரம் வரும். ஓசன்னா! உன்னதமானவருக்கு மகிமையுண்டாவதாக! மனிதருக்கு சமாதானமும் பிரியமும் உண்டாவதாக என்பது வேத வாக்கியங்களில் சொல்லப்பட்ட பிரகாரமாக, இரட்சிப்பின் மகா திட்டமானது முழுவதும் நிறைவேறும் போது இரட்சிக்கப்பட்டவர்களின் கடைசி ஆர்ப்பரிப்பாக இருக்கும்.

நமது கர்த்தரின் பிறப்பின் நேரம் முற்றிலும் தெளிவாக நிச்சயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. இந்த பாடத்தை விபரமாக தொகுதி-2, பாடம் 2 இல் பார்த்திருக்கிறோம். ஆகையால் இங்கே அதை திரும்ப சொல்ல வேண்டியதில்லை. அகஸ்து ராயனின் கட்டளைப்படி அந்த காலத்தில் நாகரீக மடைந்த உலகில் ஜனத்தொகை கணக்கெடுப்பு செய்யப்பட்டது. யூத வழக்கப்படி ஒவ்வொரு குடும்பமும் தங்கள் கோத்திரப்படி பதிவு செய்யப்பட்டது. யோசேப்பும் மரியாளும் தாவீதின் வம்சத்தினராயிருந்தபடியால், தாவீதின் பட்டணமாகிய பெத்லகேமுக்குச் சென்றார்கள். அந்த பட்டணம் மலைப்பகுதியில் சிறியதாக இருந்தது. அதிலுள்ள அனைத்தும் கீழே கொடுக்கப்பட்டுள்ளபடி சாதகமான சூழ்நிலையாக தோன்றியது.

அந்த நாட்டின் விடுதிகள் அல்லது தங்குமிடங்கள் இப்பொழுது இருப்பதைக் காட்டிலும் மிகவும் வேறானதாக இருந்தது. அவைகள் ஓட்டலும் அல்ல, மதுபான சாலையும் அல்ல. ஆனால் முற்றத்திலிருந்து ஆரம்பிக்கும் வழிபோக்கர் தங்கும் இடம். பிரயாணிகளின் சேவைக்காக அறைகலன் (Furniture) இல்லாத பலவிதமான பெரிய அறைகள் இருக்கும். அந்த பிரயாணிகள் தங்களுடன் படுக்கை விரிப்புகளையும், உணவுகளையும் பாத்திரங்களையும் எடுத்துக் செல்வார்கள். தரைதளத்தில் குதிரைகள், ஓட்டகங்கள் முதலானவை தங்கும் தொழுவம் அல்லது லாயம் இருக்கும். கூட்டம் அதிகமாக இருக்கும்போது, அதுவும் ஜனத்தொகை கணக்கெடுப்பு நடக்கும்போது கூட்டம் அதிகமாக இருந்ததினால் மேல் அறைகளில் இடமில்லாதிருந்தது ஆச்சரியமல்ல, ஆகையால் தங்கள் செளகரியத்திற்கு தொழுவத்தில் தங்கினார்கள். இப்படியாக வார்த்தையானவர் (லோகாஸ்), கர்த்தர் உலகத்தில் வந்தபொழுது மிகவும் எளிமையானவராகப்பட்டார். (யோவான் 1:2)

மேய்ப்பர்கள் குழந்தையை பார்த்த பொழுது தேவதூதர்கள் சொன்னபடி அங்கே இருப்பதை கண்டார்கள். அவர்கள் இந்த உண்மையை, வெளியே சென்று அறிவித்தார்கள்; ஆனால் மரியாள் இது குறித்து மனதில் எதுவும் கொள்ளாமல் தேவனுடைய ஏற்ற காலத்திற்கு காத்திருந்தாள்.